

szonyság új szobalányára gyanakodni, aki éneklő kefével takarít, és aki a csodaszerével úgy megszépítette asszonya ábrázatát, hogy még a delelő napnál is fényesebben ragyog.

Gyöngyéletet élt Fánni a sztratoszférában azóta, hogy a csodakenőccsel elmulasztotta a Hold bibircsókjait. Engedelmeskedett is az asszonyság mindenben Fánninak! Minden utasítását vakon követte. A szépségéért még azt az áldozatot is meghozta, hogy immár nyolc napja környékére sem nézett a spájznak, mivel Fánni szerint az éléskamra levegője károsan hat a szépségkúrára. Egyébként is tiszta munkát végzett ott helyette az éneklő kefe... A nagy rúd szalámi üresen, belülről kirágva úgy himbálódzott a madzagon, mint egy levett kígyóbőr. Kiürült a mogyorós zsák, az ementáli sajtból csak a lyukak maradtak. És e napokban joggal lehetett Sün Péter hangját mézédésnek nevezni, mert három csupor méz csúszott le a torkán.

KÉT ROSSZCSONT ESETE A KOS CSILLAGGAL

Hold asszonyság kamrája mellett a ritka sztratoszféra-levegő sem ártott meg a két cimborának. Sőt! Úgy meghíztak, hogy Sün majdnem naponta betoldott a nadrágjába, és Fánnin is csaknem elrepedt a csillagos szobalányruha, amit a hálás Hold csináltatott számára.

Csak úgy sugárzott róluk a jólét, amikor vasárnap délután a Vidámparkba mentek. Zsebük kidagadt a sok csillagtallértól, mert bár Hold asszony megfizette a belépőjüket, biztonság kedvéért a gyűrűkkel kereskedő Szaturnusznak eladták a lámpáról leszedett gyémántokat. Sün több zacskó csillagport is vitt magával, ami odafent aprópénznek számít.

Legeslegelőször befizettek a Szivárványra.

Ez egy óriási ív volt, amire hét különböző színű mozgólépcső vitt fel. Sün Péter a zöldet választotta, míg Fánni rögtön a lilára állt. Haj, de kedvére volt ez a játék a modern tündérnek! Kalifornia óta most látott először mozgólépcsőt! De a lépcső csak a Szivárvány feléig vitte fel őket, mert a Szivárvány másik fele csúszdának volt kiképezve, és hétféle színű szőnyegecskén lehetett lecsúszni róla. Sün akkorákat rikoltott, hogy az állatkerti Oroszlán csillag ijedtében elbődült tőle!

De a körhinta sem volt utolsó! Egy csavargásban elfáradt üstökös járt itt körbe-körbe, a csóvájára tarkára festett hintalovak, zsiráfok és elefántok voltak felakasztva, és tíz csillagtallérért akármelyikre felszállhattak a csillagok. Fánni büszkén feszített egy elefánt hátán, Sün pedig egy zsiráf nyakára kapaszkodott. Az üstökös tízszer körbecsóválta a csóváját, majd megállt. Fánninak annyira tetszett a dolog, hogy még egyszer felült.

Innen a tréfás Vízöntő bódéjához mentek, ahol egy marék csillagport kellett fizetniük. Egy kerek kis tavacsát találtak, amin apró csónakok himbálództak. Két személy fért el egy ilyen ladikban. Amikor áteveztek egy mókás hidacska alatt, váratlanul egy lavór vízzel mindenkit nyakon öntött a Vízöntő.

Sün Péternek kedve szottyant a Mérlegbe is beszállni. Furfangos szerkezet volt ez! Egy óriási mérlegállványról vastag köteleken két mérlegtányér lógott, négyen-öten is belefértek egybe. Hirtelen csengő berregett, mire a tányérok megperdültek, és eszeveszetten mindaddig pörögtek, amíg a bennülők ki nem fordultak belőlük. A Mérleg mellett a Nyilas csillag tréfás céllövészete is nagy mulatság volt! Amikor Sün már minden pénzét ellövöldözte és még semmit sem nyert, kiszedegette saját tüskéit, és így nyomban lőtt egy kis cserépmalacot. Kevés szebb pillanatra emlékezett vissza életében, mint ez! Hogy neki saját malacperselye lehet! Úgy érezte, hogy ez a pillanat kárpótolta mindama borzalmakért, amelyeket Villám Pista motorján, az ócska lámpaernyőbe kapaszkodva végigszenvedett. Hát még, amikor belepotyogtatta a malacba a Kaszáscsillagtól szűrőoltozásáért kapott csillagtallérokat!

Fánni is melléje kuporodott, és a malacka hátán hasított résbe ő is beletette a héttalléros hetibérét.

Egészen nekividámodva ültek fel a Baktérítőre, ami átvitte őket az Állatkertbe.

Megnézték a Skorpiót, az Oroszlánt, a Zsiráfot, az Egyszarvút, a Delfint, a nagy Sast és a Holló csillagot. A Nagy Medve előtt egy kivénhedt csillag medveeledelt árult, és Fánni két zacskóval is vásárolt tőle. A Kis Medve két lábra állt, és két mellső lábát ütögetve kérte az eledelt.

A szomszéd ketrecből a Kos csillag is ki-kidugta a fejét, s úgy megtetszett Sünnek, hogy Fánni medveeledelével meg akarta etetni. Odaállt szépen a ketrec elé, de szerencsétlenségére a Hold asszonynál oly szépen megerősödött tüskéivel úgy megszúrta a Kos orrát, hogy az dühöngve kitört a ketrecéből. Micsoda sikoltozás volt most a Parkban! Menekült ki-ki, ahogyan tudott, a csillagok felmásztak a Vidámpark fáira, s a mutatványosbódék előtt fejvesztve rohagáltak a kikiáltók.

De a Kos csak Sünt és Fánnit üldözte!

Repült, rohant a két cimpora, s vad menekülésük közben feldöntötték az Orion téri közlekedési rendőrt dobogóstól együtt. A Tejúton begázoltak a tejjel teli kannák közé, patakokban folyt a tej, de a Kos dühét semmi sem csillapította. Csak űzte, hajtotta a két barátot, fel a Sarkcsillagig, aki erre a rettenetes látványra még a kötését is kiejtette kezéből. A Kos egyenesen a gesztenyesütő kályhának terelte a menekülőket, mire zsupsz, már fel is borult a kályha, gurult a parázs meg a gesztenye, s a bösz állat már csak egy méterre volt Sün Péter kockás nadrágjától, amikor...

...Sün Péter Pál nem tudott a torkosságán uralkodni! Még ebben a szorongatott helyzetében is lehajolt egy forró gesztenyéért, mire a Kos akkorát öklelt rajta, hogy Sün még a Nyilas csillag nyilánál is sebesebben repült lefelé a Sarkról.

Fánni rémülten hajolt le az ég pereméről, hogy utána nézzen eltűnt barátjának. A Kos csillag kihasználta a helyzetet, és Fánnit nyomban szeretett pajtása után menesztette.

A HALKIRÁLY UDVARÁBAN

A kiserdei Sötét-tó mélyén rejtőzött a halkirály palotája. Gyémántfalai, gyöngyházablakai szivárványosan csillogtak a vízen átszökkenő napsugarakban. A kapukon ki-be úszkáltak a pikkelyes alattvalók, akiket két csuka igazoltatott. A halkirály – egy hatalmas, nagy bajuszú harcsa – éppen kiadta a parancsot, hogy fogják be a hat vízisiklót a korallcsónakba, mivel-hogy sétacsónakázásra szottyant kedve.

Miközben őharcsasága elnézte a tovavillódzó hallakájok sürgés-forgását, lesétált a palota lépcsőin, hogy gyönyörködjek a hínár-parkban nyíló kagylókban és igazgyöngyökben. Nem sokáig tartott azonban a gyönyörűsége, mert váratlanul valami úgy rápottyant felséges fejére, hogy kilencágú koronája egészen az ebihalak rétvéig gurult. Ugrott is a király dühében akkorát, hogy méteres hullámok vágódtak ki a tó partjára.

Az udvaroncok pedig megrökönyödve nézték azt a vakmerő lényt, aki a felséges halkirály felséges kobakjára merészelt esni.

– Hallatlan felségsértés! – lehelte egy elhízott ponty udvarhölgy, és balra ájult.

– Ilyen még nem esett a világtörténelemben! – méltatlankodott egy karcsúra fűzött kecsgehölgy, és jobbra ájult.

De ki törődött velük? Mindenki csak a királyt leste, aki vérben forgó szemekkel támadt a merénylőre:

– Hogy jöttél ide?!

– Nem jöttem, hanem estem – mondta utolsó légtartalékával Fanni tündér, aki a sztratoszférából idáig esve éppen világrekordot javított.

– Ki vagy, és miért estél az én birodalmamba?

De e kérdésekre a vakmerő felségsértő már nem tudott felelni. Cikákkolt, fuldoklott, és annyi vizet ivott, hogy a legöregebb gödény borból sem inná meg a felét.

– Hozzatok neki egy bűvársisakot! – parancsolta a király.

Két csuka nyomban tovaúszott a parancsot teljesíteni, egy szobalány pedig elindult, hogy kopoltyúkat hozzon Fanni ruhájára. A gyors halak egy fél pillanat alatt visszatérültek a bűvársisakkal, és az ázott hajú tündér fejébe nyomták. Az ügyes komorna pedig mindkét vállára felvarrt egy-egy jókora kopoltyút, s a szoknyájára uszonyokat fércelt.

Fanni most már könnyűszerrel elmondhatta a király kérdéseire, hogy egyenest a sztratoszférából öklelte le egy udvariatlan kos. Így a király megkegyelmezett neki, s csak arra ítélte, hogy a palotában szolgálatba kell állnia.

El is vezették a kárászok a trónterembe, kezébe nyomtak egy sásból szőtt porrongyot, hogy törölgesse le vele az aranybútorokra lerakódott vékony iszapréteget.

Mikor a kárászok kiúsztak az ajtón, Fanni vagy egy félóraig csak csóválta a fejét. Még hogy ő dolgozzon! Amikor a jóságos Hold asszonytól is elunta a szolgálatot, és most egy ilyen undok halkirálynál törje magát a munkában?

